

върху конѣхъ напѣивають, цвѣтътъ разни цвѣтове и вързѣть сѣмя. *Пк. 70. Напѣиване с. с.* пусканіе печекъ.

Напѣди м. св. загоноу: Святославъ събра войска и напѣди Печенѣзитѣ далечъ въ пустинитѣ. *Р. 131.*

Напѣтъ Нарѣти нар. иногда: Азъ (вольтъ) работѣмъ цѣль день отъ зори до дѣто ся мръкне, теглѣмъ ралото и колата, и напѣтъ, когато сѣмъ много отруденъ, не можѣ нито и да ямъ, нѣ сичката нощъ ся търкалямъ въ лайната и шикочають си. *Х. I, 25.*

Напѣтенъ пр. попутный: Вѣтрѣтъ бѣше напѣтенъ. *Р. С. 8.*

Напѣтъ са м. св. возвр. *Напѣтлювамъ са м. дл. возвр.* направляюсь, направляюся.

Наравенъ пр. правственный: Тамо ся не изпытва, нито издира за негово прѣжно наравно повѣденіе, доста е да дадѣ повѣчь. *Гн. 209.*

Наравъ с. м. нравъ: Твой-атъ наравъ е миролюбивъ. *Р. 11.*

Нарадвамъ са м. св. на радуюсь: Лежи, либе, да лежимъ, Мама ми да са на радва. *Д. 43, 79—80.* Та ша изгоре сите люде на земе-та! Дуръ тога сорце ша ми се на радува. *Вв. 68.*

Наразврѣгамъ м. св. поразбросаю: Господь Богъ така чудно е наразврѣгалъ тѣя бѣлба (звѣздыты). *Л. Д. 1871 р. 99.*

Нарамникъ с. м. наплечникъ, панцирь: И нарамникитѣ му въ злато и на поѣса му злато и на шѣдѣ злато и сичко злато. *Тб. 60.*

Нарамчѣ м. св. перекину черезъ плечо: Пѣтникътъ нарамчилъ празна торба. *Зк. 133.*

Нарамѣ м. св. Нарамвамъ м. дл. подниму, поднимаю на плечи, перекину, перекидываю черезъ плечо; положу на плечо: Слѣдъ малко врѣмя изведижажъ ся появила тумбы млада невѣсты и момы, нарамили всичкитѣ котлы за вода. *Ч. 36.* Минчо! нарами бѣкелтъ и иди донеси отъ онзика клайдъ вода. *Зк. 9.* Деверетѣ нарамватъ нѣкому единъ овенъ. *Ч. 21.* Или пакъ ако е (ученикътъ) селянинъ подбира оралото или нарами мотыкѣтъ или гегѣтъ. *Л. Д. 1869 р. 164.* Често той излизаше съ нарамна пушка по пещеритѣ и са не връщаше нѣколко дни. *Л. Д. 1875 р. 133.* Единъ день несчастиятъ говѣдарникъ нарамва торбичката си и отива да търси щастие въ Влашко. *З. 275.*

Наранѣ м. св. Наранѣвамъ м. дл. нанесу раны, пораяю, раню; уязвлю, уязвляю: Крилонъ быде нараненъ тѣжко въ рамото. *П. 30.* И че билъ мѣжъ неустрашимъ И съсъ куршумъ ненаранимъ. *Пс. 11—12 р. 135.* Нѣкои буйны и ядовиты дѣца могатъ да ся увлѣкѣтъ и до тамъ, щото да нараняють другары-ты си или братіе-то си. *Л. Д. 1872 р. 149.* Майко ле стара майчице, Много ми въ сѣрце нарани. *М. 81.* Все ся пазили отъ разговорки, кои-то можяхъ да настѣпять и нара-